

- 2) να υποχρεώσει την RSA να καταβάλει αποζημίωση ύψους 407 812,86 ευρώ για το 2001 και 94 097,01 ευρώ για το 2002, προς κάλυψη των εξόδων στα οποία προέβη το Κοινοβούλιο για τη σύναψη συμπληρωματικής ασφαλίσεως που να περιλαμβάνει τις εγγυήσεις τις οποίες κατήγγειλε καταχρηστικά η εναγομένη, καθώς και κάθε συναφούς δαπάνης, εντόκως με το νόμιμο επιτόκιο, ενώ κάθε ζημιολογικό γεγονός που θα επέλθη το 2002 θα δηλωθεί στην RSA με βάση τις καταχρηστικώς καταγγελλθείσες συμβάσεις ασφαλίσεως·
- 3) να καταδικάσει την εναγομένη στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η παρούσα αγωγή ασκείται ενώπιον του Δικαστηρίου με βάση ρήτρα διαιτησίας περιλαμβανόμενη σε ασφαλιστική σύμβαση καλύπτουσα τα κινητά και ακίνητα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στο Λουξεμβούργο, το Στρασβούργο, τις Βρυξέλλες και σε ορισμένες άλλες πόλεις (στις οποίες το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έχει γραφεία ενημερώσεως).

Οι διάδικοι διαφωνούν επί του κύρους των καταγγελιών που αφορούσαν, αρχικά, τον κίνδυνο «εργατικές συγκρούσεις-εγκληματικές επιθέσεις», στη συνέχεια το σύνολο των εγγυήσεων (πυρκαγιά και συναφείς κίνδυνοι).

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο θεωρεί ότι οι ειδικοί όροι της συμβάσεως υποκαθιστούν τους γενικούς όρους που επικαλείται η εναγομένη. Επιπλέον, για τα ακίνητα που βρίσκονται στη Γαλλία, το άρθρο 42 των γενικών όρων δεν μπορεί να δικαιολογήσει την καταγγελία πάγιων εγγυήσεων με εξαίρεση καταγγελία. Δεδομένου ότι η γαλλική νομοθεσία καθιστά αδιαίρετη την κάλυψη πάγιων εγγυήσεων και την κάλυψη του κινδύνου «εργατικών συγκρούσεων-εγκληματικών επιθέσεων», το άρθρο αυτό δεν μπορεί να δικαιολογήσει καταγγελία με προθεσμία μικρότερη των έξι μηνών για περιουσιακά στοιχεία που βρίσκονται στη Γαλλία. Ομοίως, δεδομένου ότι δεν προβλέπεται καταγγελία με επταήμερη προθεσμία από την λουξεμβουργιανή νομοθεσία, η οποία απαγορεύει κάθε καταγγελία μη ρητώς προβλεπόμενη από τη σχετική ρύθμιση, η ως άνω καταγγελία είναι παράνομη για τα ακίνητα που βρίσκονται στο Λουξεμβούργο.

Εφόσον μπορεί βάσει των γενικών όρων να γίνει επίκληση εντάσεως του κινδύνου η οποία δεν οφείλεται σε υπαιτιότητα του ασφαλισμένου, οι σχετικές με αυτόν καταγγελίες είναι εκπρόθεσμες, καθόσον δεν πραγματοποιήθηκαν εντός μηνός από της γνώσεως του λόγου που επιτείνει τον κίνδυνο. Η συμβατική ευθύνη λόγω μη εκτελέσεως της συμβάσεως ασφαλίσεως στηρίζεται στο δίκαιο που ισχύει εντός των κρατών μελών όσον αφορά την κατάσταση των ασφαλισμένων.

Αγωγή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου κατά της εταιρίας AIG Europe (AIG) που ασκήθηκε στις 5 Απριλίου 2002

(Υπόθεση C-124/02)

(2002/C 144/31)

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, εκπροσωπούμενο από τους D. Petersheim, O. Caisou-Rousseau και M. Ecker, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε αγωγή ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 5 Απριλίου 2002 κατά της εταιρίας AIG Europe (AIG).

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ζητεί από το Δικαστήριο:

- 1) να κηρύξει άκυρες και άνευ νομίμου αποτελέσματος τις καταγγελίες εγγυήσεων που κοινοποίησε η εταιρία AIG στις 8 Οκτωβρίου και τις 5 Νοεμβρίου 2001·
- 2) να υποχρεώσει την AIG να καταβάλει αποζημίωση ύψους 181 852,93 ευρώ για το 2001 και 44 556,84 ευρώ για το 2002, προς κάλυψη των εξόδων στα οποία προέβη το Κοινοβούλιο για τη σύναψη συμπληρωματικής ασφαλίσεως που να περιλαμβάνει τις εγγυήσεις τις οποίες κατήγγειλε καταχρηστικά η εναγομένη, καθώς και κάθε συναφούς δαπάνης, εντόκως με το νόμιμο επιτόκιο, ενώ κάθε ζημιολογικό γεγονός που θα επέλθη το 2002 θα δηλωθεί στην AIG με βάση τις καταχρηστικώς καταγγελλθείσες συμβάσεις ασφαλίσεως·
- 3) να καταδικάσει την εναγομένη στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι ισχυρισμοί και τα κύρια επιχειρήματα που προβάλλονται είναι ανάλογα προς εκείνα της υποθέσεως C-123/02.

Αγωγή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου κατά της εταιρίας HDI International (HDI) που ασκήθηκε στις 5 Απριλίου 2002

(Υπόθεση C-125/02)

(2002/C 144/32)

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, εκπροσωπούμενο από τους D. Petersheim, O. Caisou-Rousseau και M. Ecker, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε αγωγή ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 5 Απριλίου 2002 κατά της εταιρίας HDI International (HDI).

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ζητεί από το Δικαστήριο:

- 1) να κηρύξει άκυρες και άνευ νομίμου αποτελέσματος τις καταγγελίες εγγυήσεων που κοινοποίησε η εταιρία HDI στις 30 Οκτωβρίου 2001 και στις 13 και τις 20 Νοεμβρίου 2001·
- 2) να υποχρεώσει την HDI να καταβάλει αποζημίωση ύψους 44 556,84 ευρώ, προς κάλυψη των εξόδων στα οποία προέβη το Κοινοβούλιο για τη σύναψη συμπληρωματικής ασφαλίσεως που να περιλαμβάνει τις εγγυήσεις τις οποίες κατήγγειλε καταχρηστικά η εναγομένη, καθώς και κάθε συναφούς δαπάνης, εντόκως με το νόμιμο επιτόκιο, ενώ κάθε ζημιόγONO γεγονός που θα επέλθη το 2002 θα δηλωθεί στην HDI με βάση τις καταχρηστικώς καταγγελλθείσες συμβάσεις ασφαλίσεως·
- 3) να καταδικάσει την εναγομένη στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι ισχυρισμοί και τα κύρια επιχειρήματα που προβάλλονται είναι ανάλογα προς εκείνα της υποθέσεως C-123/02.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου του Βελγίου που ασκήθηκε στις 8 Απριλίου 2002

(Υπόθεση C-126/02)

(2002/C 144/33)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον R. Tricot, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε προσφυγή ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 8 Απριλίου 2002 κατά του Βασιλείου του Βελγίου.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο του Βελγίου, παραλείποντας να θεσπίσει όλες τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 96/92/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1996, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας⁽¹⁾, ή, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να ανακοινώ-

σει τις ως άνω διατάξεις στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή και, ειδικότερα, από το άρθρο 27·

- να καταδικάσει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη, που παρατάθηκε για ένα έτος λόγω των ιδιαιτεροτήτων του δικτύου ηλεκτρικής ενέργειας στο Βέλγιο, έληξε στις 19 Φεβρουαρίου 2000 χωρίς το Βασίλειο του Βελγίου να έχει λάβει όλα τα αναγκαία μέτρα, ιδίως όσον αφορά τον προσδιορισμό του διαχειριστή δικτύου (που προβλέπεται από το άρθρο 10 του βελγικού νόμου περί της οργανώσεως της αγοράς ηλεκτρικού ρεύματος).

⁽¹⁾ ΕΕ L 27 της 30.1.1997, σ. 20.

Αίτηση αναιρέσεως του Bernhard Schulte που υποβλήθηκε στις 8 Απριλίου 2002 κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τέταρτο τμήμα) της 7ης Φεβρουαρίου 2002 στην υπόθεση T-261/94, Bernhard Schulte κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-128/02 P)

(2002/C 144/34)

Ο Bernhard Schulte, εκπροσωπούμενος από τον Rechtsanwalt και Notar Reinhard Freise, Salzkotten, άσκησε, στις 8 Απριλίου 2002, ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, αναιρεση κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τέταρτο τμήμα) της 7ης Φεβρουαρίου 2002 στην υπόθεση T-216/94, Bernhard Schulte κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων⁽¹⁾.

Ο αναιρεσείων ζητεί από το Δικαστήριο:

- να εξαφανίσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει τους αναιρεσίβλητους να του καταβάλουν, προς αποκατάσταση της ζημίας που προκλήθηκε λόγω της παράνομης παρακράτησεως της αιτηθείσας ποσότητάς του αναφοράς παραδόσεως, που εκτιμά σε τουλάχιστον 30 000 γερμανικά μάρκα (DEM), πλέον τουλάχιστον 5 % ετησίων τόκων από 1ης Δεκεμβρίου 1989.